

LÖG

um útflutningsgjald af sjávarafurðum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Að ég samkvæmt 2. gr. laga nr. 57. mars 1983, um breyting á lögum nr. 513. febrúar 1976, um útflutningsgjald af sjávarafurðum, hef látið fella ákvæði þeirra laga, svo og ákvæði laga nr. 21. febrúar 1980, nr. 168. maí 1981, nr. 8428. desember 1981, nr. 72. mars 1982 og laga nr. 203. maí 1982, um breyting á lögum nr. 513. febrúar 1976, um útflutningsgjald af sjávarafurðum, inn í meginmál laga nr. 513. febrúar 1976, og gef þau út svo breytt:

1. gr.

Greiða skal útflutningsgjald af íslenskum sjávarafurðum, sem fluttar eru til útlanda, eins og nánar er ákveðið í lögum þessum. — Til íslenskra afurða telst afli, sem skip, skrásett hér á landi veiða, þótt hann sé veiddur utan landhelgi og eigi verkaður í landi.

2. gr.

Útflutningsgjald af sjávarafurðum samkvæmt lögum þessum skal vera 5,5% af f.o.b.-verðmæti útflutnings.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., skal útflutningsgjald af söltuðum matarhrognum og frystum þorskhrognum vera 2,5% af f.o.b.-verðmæti.

3. gr.

Ef útflytjandi sannar, að hlutfall hráefniskostnaðar af f.o.b.-verði hinnar útfluttu vöru sé lægra en 30%, er sjávarútvegsráðherra heimilt að lækka útflutningsgjald skv. 2. gr. um allt að 0,3% fyrir hvert 1%, sem hlutfall hráefniskostnaðar er lægra en 30%, þó skal útflutningsgjald aldrei vera lægra en 1% af f.o.b.-verði.

Sjávarútvegsráðherra er heimilt að ákveða að áður en gjald er lagt á saltsíld og söltuð matarhrogn samkvæmt 2. gr. skuli draga frá f.o.b.-verði samanlagt verð umbúða og sérstakra hjálparefna. Á sama hátt er ráðherra heimilt að ákveða, að gjald samkvæmt 2. gr. skuli ekki innheimt af ediksöltuðum síldarflökum og öðrum síldarflökum, sem verkuð eru á svipaðan hátt. Ennfremur er ráðherra heimilt að ákveða að útflutningsgjald, samkvæmt 1. mgr. 2. gr. og 3. mgr. 3. gr., skuli ekki innheimt af afurðum, sem unnar eru úr kolmunna til mandleis. Ákvæði síðasta málslíðs tekur til landaðs afla á árunum 1982, 1983 og 1984.

Þegar íslensk fiskiskip selja gjaldskyldar sjávarafurðir í erlendri höfn, nýjar eða unnar, hvort heldur er af eigin afla eða annarra skipa, skal gjald skv. 2. gr. reiknast af heildarsölverðmæti í erlendri höfn (brúttósölverðmæti) að frádragnum tollum og öðrum kostnaði við löndun og sölu eftir nánari reglum, sem sjávarútvegsráðuneytið setur. Þrátt fyrir ákvæði þessarar og 2. gr. getur sjávarútvegsráðuneytið ákveðið, að útflutningsgjald af nýrri og ísaðri síld og loðnu skuli vera allt að því eins hátt og greiða bæri við sams konar verkun hér á landi og hún fer til erlendis.

Útflutningsgjald greiðist ekki af selafurðum.

4. gr.

Ríkissjóður annast innheimtu útflutningsgjalds skv. 2. og 3. gr. og skiptast tekjur af því sem hér segir:

1. Til Aflatryggingasjóðs:
  - a) Almenn deild 15,0%
  - b) Verðjöfnunardeild 20,0%
  - c) Áhafnadeild 21,0%
2. Til Tryggingasjóðs fiskiskipa og til úreldingarstyrkja:
  - a) Til greiðslu á hluta af váttryggingarkostnaði fiskiskipa, skv. reglum sem sjávarútvegsráðuneytið setur 20,0%

b) Til aldurslagatryggingar til úthlutunar skv. reglum sem sjávarútvegsráðuneytið setur	3,0%
3. Til Fiskveiðasjóðs Íslands og Fiskimálasjóðs:	
a) Til Fiskveiðasjóðs	18,0%
b) Til Fiskimálasjóðs	0,8%
4. Til sjávarransókna og Framleiðslueftirlits sjávarafurða, skv. reglum, sem sjávarútvegsráðuneytið setur	1,0%
5. Til Landssambands íslenskra útvegsmanna	0,6%
6. Til samtaka sjómanna	0,6%
	Samtals 100,0%

Stjórn Aflatryggingasjóðs er þó heimilt, ef þörf krefur, að færa fé milli verðjöfnunar- deildar og almennu deildar Aflatryggingasjóðs, er nemi allt að fjórðungi hlutar verðjöfnun- ardeildar í útflutningsgjaldinu samkvæmt lögum þessum, þannig að hlutur verðjöfnunar- deildar nemi hæst 25% af útflutningsgjaldinu, en lægst 15%. Sjávarútvegsráðherra staðfestir ákvarðanir sjóðsstjórnarinnar í þessu efni.

Hlutur samtaka sjómanna skv. 6. tl. þessarar greinar skiptist, sem hér segir:

a) Sjómannasamband Íslands	42%
b) Farmanna- og fiskimannasamband Íslands	40%
c) Alpýðusamband Austurlands	9%
d) Alpýðusamband Vestfjarða	9%

5. gr.

Í þeim reglum um greiðslu hluta af váttryggingariðgjöldum fiskiskipa, er um getur í a-lið í 2. tl. 4. gr., má m. a. setja það sem skilyrði fyrir greiðslu iðgjalds, að hlutadeigandi tryggingarfélag sé aðili að endurtryggingarsamtökum félaganna og hlíti tilteknum reglum um ákvörðun iðgjaldatryggingarskilmála og váttryggingarfjárhæða. Heimilt er að undanþiggja hvalveiðiskip þessum skilyrðum og jafnframt að endurgreiða til þeirra hlut Tryggingasjóðs fiskiskipa í útflutningsgjaldinu, sbr. a-lið í 2. tl. 4. gr., í stað greiðslu iðgjaldastyrkja. Þá skal og endurgreiða hvalveiðiskipum hlut Aflatryggingasjóðs, skv. 1. tl. 4. gr., enda njóti þau ekki bóta úr sjóðnum.

6. gr.

Tekjuafgangi, er verða kann eftir greiðslu iðgjaldsstyrkja skv. 5. gr., er heimilt að úthluta til aldurslagatrygginga, sbr. b-lið 2. tl. 4. gr.

7. gr.

Gjald skv. 2. og 3. gr. skal miða við söluverð afurðanna með umbúðum, fluttra um borð í skip í þeirri höfn, er þær fyrst fara frá. Ef afurðir eru seldar c.i.f. eða með enn öðrum skilmálum, skal reikna söluverð til f.o.b.-verðs eftir reglum, sem viðskiptaráðuneytið setur. — Séu afurðir sendar úr landi óseldar, skal gjaldstofn útflutningsgjalds skv. 2. og 3. gr. ákveðinn skv. lágmarksútflutningsverði eins og það er tilgreint í útflutningsleyfi fyrir þeirri vöru. — Nú sannar sendandi, áður en 6 mánuðir eru liðnir frá útgáfudegi farmskírteinis, að verð það, sem lögreglustjóri eða innheimtumadur ríkissjóðs hefur sett á útfluttar óseldar sjávarafurðir, sé hærra en hann hefur selt þær fyrir, og er þá fjármálaráðuneytinu rétt að endurgreiða tilsvarandi mismun útflutningsgjaldsins, enda liggi fyrir staðfesting viðskipta- ráðuneytisins á því, að leyfi til að selja við hinu lægra verði hafi verið veitt.

8. gr.

Útflutningsgjald fellur í gjalddaga um leið og skip er afgreitt úr höfn eða áður en lagt er af stað til útlanda, ef engrar afgreiðslu er beiðst. Sjávarútvegsráðuneytið getur þó ákveðið, að útflytjendur megi greiða gjaldið, þegar gjaldeyrissskil eru gerð, enda sé tryggt, að þau fari fram fyrir milligöngu íslensks banka, og sé tollyfirvaldi fengin ávísun á væntanlegt gjaldeyrisandvirði fyrir gjaldinu.

9. gr.

Hver, sem sendir vörur þær til útlanda, sem ræðir um í lögum þessum, er skyldur til að fá hlutadeigandi lögreglustjóra eða innheimtumanni ríkissjóðs í hendur samrit eða staðfest eftirrit af farmskírteinum eða öðrum hleðsluskírteinum, útflutningsskýrslu, vörureikningi og matsvottorði, ef með þarf, svo og útflutningsleyfum, er út hafa verið gefin um farminn, og skal það gert áður en skip er afgreitt eða leggur frá landi. Ef engin hleðsluskjöl hafa verið gefin út, kemur í þeirra stað yfirlýsing sendanda um vörumagnið gefin að viðlögðum drengskap. — Ákvæði þessarar greinar um sendanda eiga einnig við um skipstjóra, ef sendandi er fjarverandi eða gætir eigi skyldu sinnar, og hið sama er um afgreiðslumenn skipa. — Gjaldið skal talið eftir skilríkjum þeim, er um getur í þessari grein.

10. gr.

Skip og farmur eru að veði fyrir útflutningsgjöldum, eftir því sem við getur átt.

11. gr.

Lögreglustjóri, tollstjóri eða aðrir innheimtumenn ríkissjóðs skulu gera reikningsskil fyrir útflutningsgjöldum skv. lögum þessum, eftir því sem fjármálaráðuneytið og reglur um opinber reikningsskil mæla fyrir.

12. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum, nema þyngri refsing liggi við eftir öðrum lögum. Auk þess skal sendandi, skipstjóri eða afgreiðslumaður, sem verður sannur að sök um að hafa skýrt rangt frá farmi, greiða þrefalt það útflutningsgjald, sem reynt var að draga undan. Sektir allar renna í ríkissjóð. — Ef lögreglustjóri eða innheimtumaður ríkissjóðs hefur grun um, að skilríki þau, sem um getur í 9. gr., séu röng, skal hann rannsaka farm skipsins áður en það er afgreitt eða það lætur frá landi, eða á annan hátt útvega þær skýrslur, sem með þarf í þessu efni. Kostnaðinn, sem af þessu leiðir, skal skipstjóri greiða, ef skilríkin reynast röng, en ella ríkissjóður.

13. gr.

Með mál út af brotum á lögum þessum skal farið að hætti opinberra mála.

14. gr.

Ríkisbókhaldið skal annast gerð sérstakra heildarskýrslna um ráðstöfun tekna af útflutningsgjaldi, sem birta skal eigi sjaldnar en ársfjórðungslega. Skýrslur þessar skulu þannig gerðar, að auðvelt sé að fá yfirsýn yfir allar greiðslur sjóða sjávarútvegsins.

15. gr.

Ráðherra er heimilt að setja með reglugerð frekari fyrirmæli um framkvæmd þessara laga.

Gjört í Reykjavík, 28. apríl 1983.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.